

Allah belamızı versin

31.01.2019

Uzun zaman oldu aklımdasın. Erdal'a bir mektup yazıp dertleşeyim ve cennetteki adresine göndereyim diyor ama yoğun gündemden başımı kaldırıp da bir türlü fırsat bulamıyordum. En sonunda öyle iki olay oldu ki! En sondakinden başlayayım.

Irak'ın kuzeyinde, Duhok denilen yerde bulunan üs bölgemize bir avuç çapulcu saldırıyor. Askerlerimiz belli ki karşılarında sivil olduğu için çaresiz kalıyor. Ne yapacaklarını bilemeyip geri çekiliyorlar. O çapulcu sürüsü üs bölgesindeki tank ve diğer araçları yakıyor. Binalara zarar veriyor. Bu görüntüler dünya basınında yoğun bir biçimde paylaşılıyor. Tabii ki bu kabul edilebilir bir şey değil. Türk askerinin düştüğü/düşürüldüğü durum hazindir. Bu son olaydan, tıpkı ilk çuval olayında olduğu gibi etkilendim sevgili Erdal. Benim için ikinci çuval olayıydı bu! Gerçi sen birinciyi de görmedin. Hani 1 Mart tezkeresinin meclisten geçmemesi üzerine Süleymaniye'de ABD'lilerce 11 Türk askerinin başına çuval geçirilmişti ya. ABD'lilerin yaptığı çok büyük bir psikolojik operasyondur o çuval olayı.

GÜVENSİZLİK İKLİMİ...

Neden dedim, neden bu durumlara düştük, düşürüldük. Şöyle düşünsene şehit olduğun 1994 yılını. Böyle bir şey aklına gelir miydi? Türk askerinin tankını topunu, bayrağını bırakıp gideceğini düşünebilir miydik? Şimdiki bizden daha korkak olduklarından mı? Asla dediğini duyar gibiyim. Ama öylesine bir güvensizlik içindeler ki! Ne yapsalar suçlanacaklarını düşünüyorlar. Güvensizlik iklimi öylesine sarmış ki onları... Böylesi bir durumda insanın gözlerinden yaş gelmemesi mümkün mü?

Sevgili Erdal, neden bugünlere geldik, istersen şöyle kısa bir yakın tarih turu yapalım. Senin şehit olduğun yıl PKK, çok kalabalık gruplarla saldırılar yapmaktaydı. En çok o yıl şehit vermiştik. Ama en çok terörist de o yıl öldürülmüştü: 1.042 şehit, 4.035 terörist ölü.

Dişe diş, göze göz bir mücadele vardı. O zamanlar nerede bu teknoloji, bu kadar zırhlı araç, İHA'lar, SİHA'lar vs.

Ama birbirimize, komutanlarımıza, halkımıza ve onun meclisteki temsilcilerine güveniyorduk. İnisiyatif almaktan çekinmiyorduk. Bu nedenle suçlanacağımız, yargılanacağımız, hain dahi ilan edilebileceğimiz aklımıza gelmiyordu.

2002 yılında PKK artık eylem yapamaz hale gelmiş, askeri açıdan yenildiğini kabul etmişti. Sonra mı?

Çok özetleyerek gideyim sevgili Erdal, ki seni de cennet bahçesinde çok rahatsız etmeyeyim. Özellikle o yıldan sonra askere karşı hasmane bir tutum içerisinde siyasiler görmeye başladık. Elbette bunda her şeye maydanoz olan bir kısım omuzu kalabalık komutan görünümünün de katkısı, etkisi olmuştur. Ama askeri hedef alanlar için bu durum sadece gerekçe olarak kullanıldı.

GÜNDÜZ VAKTİ HAVAI FİŞEK BİLE PATLATTILAR

O tarihten sonra o zamana kadar devletin tüm derinliklerine sızan ama kendini fazla açık etmeyen Fetullah Gülen denen meczubun "alın secdeye değen" militanlarının sivil bürokraside ve emniyetteki teşkilatlanmaları alenileşti. Ne kadar

güçlü oldukları ortaya çıkmaya başladı. Bu arada emperyalist dünyanın, özellikle AB üzerinden dayatmaları giderek arttı. Hükümet, AB dayatmaları sonucu, altımızı oyan birçok kanunu meclisten geçirmeye başladı. Hatta AB'ye girdik diye Ankara'da gündüz vakti havai fişek bile patlattılar.

Bu arada ekonomide de liberalleşme son sürat gidiyor, özelleştirme adına devletin zenginlikleri bir bir elden çıkartılıyordu. O zamanki Maliye Bakanının dediği biçimde ülkenin değerleri **"babalar gibi satılıyordu."**

Aynı zamanda yabancı şirketler de topraklarımızda cirit atıyordu. Hele içlerinde mahkeme kararıyla kapatılması gereken ama kapatılmayan Cargill gibi NBŞ zehri üreten ABD firmaları topraklarımızda faaliyetine devam ediyordu.

Düşün Erdal, ABD, askerimize hakaret ediyor, başına çuval geçiriyor, buna karşılık biz onlara nota bile veremiyor, yetkililer bunun nedenini soranlara, **"bu müzik notası"** değil gibi veciz sözcüklerle cevap veriyorlardı. Ama ülkede ABD firmasının/firmalarının da hukuksuz bir şekilde önünü açıyorduk. Neyse...

Sonra hem sanayide, hem tarımda geri gitmeye ve her şeyi ithal etmeye başladık. Kâğıt fabrikaları özelleştirme adıyla peşkeş çekildi. Şu anda kâğıt ithal ediyoruz. Sonra Tekel fabrikaları satıldı. Fabrikaların hepsi kapatıldı. Metruk hale getirildi. Artık yabancı sigara ile zehirleniyor halkımız. Cumhuriyetin değerlerini sata sata bitiremedik bugüne kadar. Limanlar, yaylalar, topraklar satıldı, satılıyor. Son peşkeş, pardon özelleştirme şeker fabrikalarıydı. Tüm itirazlara rağmen onlar da gitti. Tank Palet Fabrikasının Katarlılara satışını son vurucu gelişme olarak not düşelim. Diğer özelleştirmelere girersem bu yazı bitmez, seni de cennette bile mutsuz ederim sevgili Erdal. Onun için keseyim bu faslı...

TÜRBEYİ MOBİL HALE GETİRİP KAÇIRDIK

Bu arada belirteyim, senin şehit olduğun yılda bile tarım ve hayvancılıkta kendine yeten yedi ülkeden biriydik ya. Şimdi hiçbir konuda kendine yetmeyen, Sırbistan'dan eti, Gürcistan'dan samanı, Kostarika'dan kavunu dahi ithal eden ülke haline geldik. Nispeten üreten toplumduk, şimdi sadece tüketen bir toplum olduk!

Başka ne oldu sen şehit olduktan sonra en kısasından anlatayım sevgili kardeşim. Seni şehit eden teröristler Habur'da törenle karşılanıp çadır tiyatrosu, özür, mahkemesinde yargılandılar. Pişman değiliz demelerine rağmen **"pişmansınız siz olur mu canım"** diyerek serbest bırakıldılar. Diyarbakır'a kadar, terörist elbiseleri üzerlerinde, silahları yanlarında olduğu halde otobüs üzerinde şov yaparak gittiler.

Açılım süreci dendi, teröristlerin her faaliyetine göz yumuldu, analar ağlamayacaktı ama milletin anası da babası da ağladı. O süreçte ele geçirilen şehirleri geri almak için 700'den fazla şehit, bunun üç katı yaralı verdik.

Barzani peşmergeleri, bir 29 Ekim günü Habur'dan Suruç'a kadar törenle geldiler. Amaçları güya Ayn El Arap'daki PYD güçlerine yardım etmektir. Bu işin bahanesiydi, ama şov şahaneydi.

Hani Süleymanşah türbesi vardı ya Suriye'de Münbiç'in doğusunda, Fırat nehrinin yanında. Biliyorsun burası yaklaşık 700 yıldır Türk toprağıydı. Onu bile koruyamadık. Türbeyi mobil hale getirip kaçırdık. Rahmetlinin kemikleri ne kadar sızlamıştır bir düşün!

Yunanlar aidiyeti belli olmayan 18 Ege adasına gözümüzün içine baka baka çöktüler. Hem de ekonomik olarak iflas ettikleri yıllarda. Şimdi dalga geçer gibi kuzu çeviriyorlar oralarda.

Biz ise hala TC yazılarını kaldırmakla uğraşiyor; Ne Mutlu Türk'üm demenin zararlarını, ilkokul çocuklarına and okutmanın tehlikelerini tartışıyoruz.

OF Kİ OF...

Barto'dan hiç bahsetmeyeyim. Barto mu? Bartalemeos canım. Rum Ortodoks Kilisesinin papazı. Daha doğrusu biz öyle diyoruz. Kanka gibiyiz artık onunla da. Her şehre gidiyor. Trabzon, yani memleketimiz en önemli uğrak yeri zaten. Çocuklara para filan dağıtıyor. Sevimli şeyler yapıyor... Biz o kadar dağıldık ki ne yapmaya çalışıyor sezemiyoruz bile.

Basına yansıdığı kadar iki taş üst üste görse **“Burada eski çağlarda kilise vardı”** diyormuş, hükümetten de aldığı destekle bir tek Hristiyan'ın bile bulunmadığı yerlerde kiliseler yükseltmeye başlamış. Helal olsun! Elin, pardon bizim miydi, karıştırdım vallahi, din adamı böyle çalışıyor. Müslümanım diyenlere bak, ağla! Yasal açıdan Eyüp Kaymakamlığına bağlı bu ihtiyar, kendini **“Ekümenik”** ilan etmiş. Son icraatı Ukrayna kilisesine bağımsızlık vermek olmuş. Yunanistan'daki kiliselere papaz ataması yaptığını söylememe gerek bile yok!

Of ki of! O kadar çok şey var ki Erdal o kadar çok şey var ki anlatacak. Diğer olanı biteni yanına gelince anlatırım...

Ama 2007'de başlayan, tetikçiliğini Fetullah Gülen Terör Örgütünün **“alını secdeye değen”** militanlarının yaptığı, iktidarın siyasi destek verdiği, özellikle ABD'nin kotardığı kumpas davalarıyla Türk Ordusunun belinin kırıldığını ifade etmeliyim ki yaşasaydın nelerle karşılaşabileceğini bil!

O davalarla ne kadar vatansever asker varsa ya içeri atıldı, ya da bir şekilde tasfiye edildi Erdal. Tasfiye edilenlerin yerine, o güne kadar sinsice her **“kılcal damara sızmış”** Fetullah Gülen örgütünün kimliksiz, beyni kirada, aşağılık militanları yerleşti. **“Amaca giden her yol mubahtır”** anlayışıyla her türlü kötülüğü yapmak üzere kurgulanmış bu ihanet hareketi, Türk Ordusunun ruhunu çürüttü Erdal kardeşim. Ne silah arkadaşlığı, ne başka bir değer. İyi ki bu günleri görmedin. İhanet bu kadar mı örgütlü, bu kadar mı aşağılıkça olur derdin.

Önü açılan Fetullah Gülen militanları, yukarıda bahsettiğim kumpas davalarıyla vatanseverlerin tasfiyesi sonucu Türk Ordusunu büyük oranda kontrol altına aldılar. Sıra devleti tamamen ele geçirmeye gelmişti. Bu amaçla 15 Temmuz kalkışmasını gerçekleştirdiler. Kalkışma akamete uğrayınca, düne kadar onlarla hareket eden iktidar, bu ihanet güruhuna savaş açtı. Ama bu savaşta öyle kötü bir sınav verdi ki; sapla samanı öylesine karıştırdı ki; FETÖ borsalarıyla iş öylesine sulandı ki! Neyse...

Bu süreçte ordumuz iyice hırpalandı. 15 Temmuz öncesi Fetullahçı Örgütün hedefinde olan pek çok yüksek rütbeli asker, 15 Temmuz sonrası, yani son üç yıl içinde emekliye sevk oldu! Ne yapıldığını anlamak zordu. Pek çok şaibeli isim ise konumunu korudu. Korumakla kalmadı, konumunu güçlendirdi...

Şu anda toplum, hele de Türk Ordusu öyle bir travma yaşıyor ki!

İSMİNİ TAŞIYAN PARKI DA KATARLILARA SATMAYA KARAR VERDİLER

Bu arada bizim memleketi Bartelemeos'un yanı sıra Araplar da çok sevdi. Sürmene'de Çamburnu denilen yerde dağdan denize uzanan endemik bitkilerle kaplı, dünyada sadece bir tane benzerinin olduğu ifade edilen orman yandı. Hem de yağmurun en bol olduğu kış ayında. Daha doğrusu yandı dediler. Tabii başka yerlerde yaşayanlar için inandırıcı olsa da bir Karadenizli için bunun inandırıcı olması mümkün değildi. Çünkü bizim oralarda bırakın yağmurlu ayları, yazın bile ormanı yakamazdınız. Orman yangını duyulmuş şey değildi. Yanan yere yenisini dikeceğiz filan dediler ama bir gelişme olmadı. Şimdi oraya Katarlıların üçüncü şahıslar üzerinden musallat olduğu söyleniyor, bilmiyorum...

Gelelim beni sana mektup yazmaya zorlayan diğer önemli ve seni yakından ilgilendiren olaya. Yukarıda yazdıklarım bir yana, iş döne döne sana kadar geldi be Erdal. Nasıl yani mi dedin? Anlatayım...

Sen şehit olduğunda Beşikdüzü'nde yer yerinden oynamıştı. Doğu Karadeniz'de Köy Enstitüsünün kurulduğu tek ve aydınlanma fişeğinin atıldığı ilk yer olan Beşikdüzü'nde her görüşten insan cenazene sel olup akmıştı. En çok atılan slogan **“Şehidim hakkını helal et bize”** idi. Konuşmalar yapıldı. Konuşmalardaki en önemli vurgu, kanının yerde kalmayacağıydı.

Dönemin belediyesi, deniz kenarında adına bir park yaptı. Ağaçlandırdı. İnsanlar o parka gelip çaylarını yudumluyor, denizde martıları seyrediyor, sana da dua edip ayrılıyorlardı. Ee dedik ya o günlerden bugünlere çok şey değişti. Sata sata

bir şey bırakmayanlar, şehadetinden 20 yılı aşkın bir süre sonra senin ismini taşıyan parkı da satmaya karar verdiler. Kime mi? **“Yerli ve milli”** Katarlılara...

30 katlı bir oteli ve devamında rezidansı ile adeta Beşikdüzülülerin denizle irtibatını kesecek devasa yapıyı, senin kanının üzerine inşa etmeye kalktılar. Bunu sihirli bir cümleyle legalleştirmek istiyorlardı: İstihdam yaratmak.

Evet Erdal, senin kanın, şehit adın bile satılık oldu bu ülkede... Ve Beşikdüzü’nde bir avuç vatansever insan karşı çıktı bu usulsüz, haksız ve vicdansız satışa. Mahkemeye verdiler. Mahkeme satışı durdurdu. Ama hiçbir değer tanımayan müptezeller, bir gece ansızın parkın içindeki ağaçları yerle bir ettiler. Seni ikinci kez vurmuşlardı.

Ama senin ismini yaşatmak için vatansever küçük bir grup mücadeleye devam ediyor! Onların haricinde de bu satışa karşı yeterince tepki gösteren yok gibi... Umarım senin kanını, adını satmaya kalkanlar kaybeder!

Yakın arkadaşların, senin mevziden mevziye, kayadan kayaya sıçrarken ki çevikliğın nedeniyle sana **“martı”** diyorlarmış ya, o otel oraya yapılırsa Beşikdüzülüler martıları dahi göremeyecekler Erdal. Ama ne gam, çoğu kılını kımıldatmıyor!

Son söz olarak, birilerinin senin ismini taşıyan parkı satmaya cesaret edebilmeleri bile bizim toplumca ne kadar çürüdüğümüzü gösterir sevgili Erdal. Hani o cenazende *“Şehidim hakkını helal et bize”* diye bağırılıyordu ya! Yok, sakın hakkını helal etme bize! Biz her şeyi hak eden, **“böcek”** gibi yaşayan bir canlı türü olduk! **Allah belamızı versin!**

Mustafa Önsel

Odatv.com

Mustafa Önsel

Diğer Yazıları

15 Temmuz'da televizyonda konuşulanları gülümseyerek izleyeceğim

13.07.2019

"Harbiyeli aldanmaz" parolasıyla aldanan Harbiyeliler

21.05.2019

Pontus anmalarının asıl niyeti ne

16.05.2019

Bu karara Hükm-ü Karakuşi denir

09.05.2019

Çanakkale Savaşı'nda Atatürk'ün o sözünü yok ettiler

18.03.2019

Timsah yavrusunu nasıl yiyorsa TSK'da da...

08.03.2019

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VIDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

